

pani poetka ma nosa

jaki duży nos
za duży w nazbyt drobnej twarzy

ach gdyby nie on
byłaby to twarz miłej starszej pani

a tak to twarz
miłej starszej pani z nosem Mickiewicza

i ten nos
jak GPS wśród krętych dróg słownika

słowo w lewo
i za rogiem prosto prosto prosto w bok

będzie klon
rzeka most za nim skrzyżowanie dom

rondo wrażeń
splot skojarzeń światło światło koniec jazdy

jeszcze zwrot
ostrzy zakręt pisk hamulca cel podróży

koniec wiersza puenta
nos poety służy za pojazd dla muzy

*

Żartobliwy wierszyk napisany na pamiątkę wieczoru Wisławy Szymborskiej/Tomasza Stańko w krakowskiej Operze 27 stycznia 2009 roku, na zakończenie którego Poetka dostała ten portret (niestety, nie pamiętam autora, może ktoś wie?)...